

2017 m. sausio 3 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Sporting Odds Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása*

(Byla C-3/17)

(2017/C 112/25)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Sporting Odds Limited

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása [Mokesčių ir muitų nacionalinės tarnybos centrinė direkcija, Vengrija]

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 56 straipsnį, diskriminacijos draudimą ir valstybėms narėms keliamą reikalavimą nuosekliai ir sistemingai riboti azartinių lošimų veiklą, o tai yra teisėtas tikslas, kurį valstybė narė iš esmės grindžia kova su priklausomybe nuo azartinių lošimų ir vartotojų apsauga, reikia aiškinti taip, kad jiems prieštarauja valstybės turimas monopolis sporto ir žirgų lažybų, organizuojamų internetu ir kitais būdais, srityje, nors valstybei narei reorganizavus lažybų rinką privatūs paslaugų teikėjai tradiciniuose lošimo namuose gali koncesijų pagrindu organizuoti kitus azartinius lošimus (kaip antai kazino žaidimus, lošimus kortomis, eksploatuoti lošimo automatų, internetinius kazino žaidimus, internetinius lošimus kortomis), internetu ir kitais būdais, kurie savo ruožtu kelia didelį priklausomybės pavojų?
2. Ar SESV 56 straipsnį, diskriminacijos draudimą ir valstybėms narėms keliamą reikalavimą nuosekliai ir sistemingai riboti azartinių lošimų veiklą reikia aiškinti taip, kad SESV 56 straipsnis pažeidžiamas ir minėtas reikalavimas neįvykdomas tuo atveju, kai konstatuojama, kad dėl rinkos modelio reorganizavimo, grindžiamo kova su priklausomybe nuo azartinių lošimų ir teisėtu tikslu apsaugoti vartotojus, valstybei narei reorganizavus rinką atsiranda ar konkrečiai įkuriama vis daugiau lošimo namų, didėja metinis mokestis už lošimo namų rengiamus lošimus, į planuojamą valstybės biudžetą numatoma gauti vis daugiau pajamų iš lošimo namų mokamų koncesijos mokesčių, lošėjų įsigyjamų lošimo žetonų ir pinigų sumų, mokamų už teisę žaisti lošimų automatais?
3. Ar SESV 56 straipsnį, diskriminacijos draudimą ir valstybėms narėms keliamą reikalavimą nuosekliai ir sistemingai riboti azartinių lošimų veiklą reikia aiškinti taip, kad SESV 56 straipsnis pažeidžiamas ir minėtas reikalavimas neįvykdomas tuo atveju, kai konstatuojama, kad valstybės monopolio nustatymu ir privačių paslaugų teikėjų atliekamu azartinių lošimų organizavimu gavus tam leidimą, iš esmės grindžiamą kova su priklausomybe nuo azartinių lošimų ir teisėtu tikslu apsaugoti vartotojus, taip pat siekiama ekonomikos politikos tikslo gauti iš lošimų daugiau gryųjų pajamų ir pasiekti itin aukštą iš lošimo namų rinkos gaunamų pajamų lygį per kuo trumpesnę laikotarpį siekiant padengti kitas biudžeto išlaidas ir iš to finansuoti valstybės teikiamas viešas paslaugas?
4. Ar SESV 56 straipsnį, diskriminacijos draudimą ir valstybėms narėms keliamą reikalavimą nuosekliai ir sistemingai riboti azartinių lošimų veiklą reikia aiškinti taip, kad SESV 56 straipsnis pažeidžiamas, minėtas reikalavimas neįvykdomas ir nepagrįstai diskriminuojami paslaugų teikėjai tuo atveju, kai konstatuojama, kad remdamasi tuo pačiu su viešąja tvarka susijusiu pagrindu valstybė narė nustato valstybės monopolį tam tikroms internetinių azartinių lošimų paslaugoms ir taip pat leidžia kitas azartinių lošimų paslaugas, kiekvieną kartą suteikdama vis didesnę skaičių koncesijų?

5. Ar SESV 56 straipsnį ir diskriminacijos draudimą reikia aiškinti taip, kad jie draudžia numatyti, jog licenciją siūlyti internetinius kazino žaidimus gali gauti tik tradicinius lošimo namus (koncesijos pagrindu) Vengrijoje eksploatuojantys paslaugų teikėjai, todėl paslaugų teikėjai, kurie neeksploatuoja tradicinių lošimo namų Vengrijoje (įskaitant paslaugų teikėjus, eksploatuojančius tradicinius lošimo namus kitoje valstybėje narėje) negali gauti licencijos siūlyti internetinius kazino žaidimus?
6. Ar SESV 56 straipsnį ir diskriminacijos draudimą reikia aiškinti taip, kad jie draudžia valstybei narei, galimai skelbiant konkursą dėl tradicinių lošimo namų koncesijų suteikimo ir pasinaudojant galimybe kaip patikimam azartinių lošimų organizatoriui pateikti [sutarties sudarymo] pasiūlymą dėl tradicinių lošimo namų koncesijos suteikimo, bet kuriam teisės aktuose nustatytus reikalavimus tenkinančiam paslaugų teikėjui, įskaitant kitoje valstybėje narėje įsisteigusį subjektą, užtikrinti galimybę gauti koncesiją eksploatuoti tradicinius lošimo namus, ir, turint tokią koncesiją, gauti licenciją vykdyti lošimo namų veiklą internetu, nors iš tikrųjų atitinkama valstybė narė neskelbia jokie viešo ir skaidraus konkurso dėl koncesijų suteikimo ir paslaugų teikėjas praktiškai neturi galimybės pateikti [sutarties sudarymo] pasiūlymo, ir tokiomis aplinkybėmis valstybės narės institucijos pripažįsta, kad paslaugų teikėjas, kuris teikia tokias paslaugas neturėdamas tam licencijos, veikė neteisėtai, ir skiria jam administracinę nuobaudą?
7. Ar SESV 56 straipsnį, diskriminacijos draudimą ir reikalavimą, kad leidimų išdavimo tvarka būtų skaidri, objektyvi ir vieša, reikia aiškinti taip, kad jie draudžia valstybei narei nustatyti koncesijų suteikimo konkrečioms azartinių lošimų paslaugoms teikti sistemą, kai dėl koncesijų suteikimo sprendžianti įstaiga gali ne paskelbti konkursą dėl koncesijų suteikimo, o sudaryti koncesijos sutartis su konkrečiais asmenimis, kurie pripažinti kaip patikimi azartinių lošimų organizatoriai, vietoj to, kad visiems paslaugų teikėjams, surengus vieną konkursą, suteiktų galimybę dalyvauti jame vienodomis sąlygomis?
8. Jeigu į septintąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir pripažinus, kad atitinkamoje valstybėje narėje gali būti numatytos įvairios procedūros tai pačiai koncesijai gauti, ar pagal SESV 56 straipsnį valstybė narė privalo užtikrinti tokių procedūrų lygiavertiškumą siekdama, kad pagrindines laisves reglamentuojančios Sąjungos teisės normos būtų veiksmingos, atsižvelgiant į reikalavimą, kad leidimų išdavimo tvarka turi būti skaidri, objektyvi ir vieša, ir į vienodo požiūrio reikalavimą?
9. Ar atsakant į šeštąjį–aštuntąjį klausimus, turi reikšmės aplinkybė, kad nė vienu atveju neužtikrinama sprendimo dėl koncesijos suteikimo teisminė kontrolė ir neegzistuoja jokia kita veiksminga gynybos priemonė tokiam sprendimui užginčyti?
10. Ar SESV 56 straipsnį, Europos Sąjungos sutarties (toliau – ESS) 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalumo principą ir valstybių narių institucinę ir procesinę autonomiją, siejamas su Pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 ir 48 straipsniais ir juose įtvirtintomis teise į veiksmingą teisminę kontrolę ir teise į gynybą, reikia aiškinti taip, kad nagrinėdamas Teisingumo Teismo praktikoje suformuluotus Sąjungos teisės reikalavimus ir klausimą dėl valstybės narės nustatyto atitinkamo apribojimo proporcingumo ir būtinumo, ginčą sprendžiantis nacionalinis teismas gali nuspręsti atlikti analizę *ex officio* ir reikalauti pateikti įrodymų, net jeigu tokia galimybė nenumatyta valstybės narės procesinės teisės nuostatose?
11. Ar SESV 56 straipsnį, siejamą su Chartijos 47 ir 48 straipsniais ir juose įtvirtintomis teise į veiksmingą teisminę kontrolę ir teise į gynybą, reikia aiškinti taip, kad nagrinėdamas Teisingumo Teismo praktikoje suformuluotus Sąjungos teisės reikalavimus ir klausimą dėl valstybės narės nustatyto atitinkamo apribojimo proporcingumo ir būtinumo, ginčą sprendžiantis nacionalinis teismas negali priskirti įrodinėjimo pareigos paslaugų teikėjams, kuriems daro poveikį konkretus apribojimas, ir būtent valstybė narė, konkrečiai kalbant, jos institucija, kuri priėmė byloje ginčijamą sprendimą, turi pagrįsti nustatytas nacionalinės teisės normas ir įrodyti, kad jos nepažeidžia Sąjungos teisės ir yra būtinos ir proporcingos, o to nepadarius tai automatiškai reiškia, kad nacionalinės teisės normos pažeidžia Sąjungos teisę?

12. Ar SESV 56 straipsnį, atsižvelgiant ir į Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą teisę į teisingą procedūrą, 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintą teisę būti išklausytam ir to paties straipsnio 2 dalies c punkte numatytą motyvavimo pareigą, ESS 4 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą lojalumo principą ir valstybių narių institucinę ir procesinę autonomiją reikia aiškinti taip, kad tokie reikalavimai neįvykdomi tuo atveju, kai kompetentinga valstybės narės institucija azartinių lošimų organizatoriaus neinformuoja apie pagal nacionalinę teisę pradėtą administracinę nuobaudų skyrimo procedūrą ir vėliau vykstant administracinei procedūrai nesužino organizatoriaus nuomonės dėl valstybės narės teisės aktų atitikties Sąjungos teisei, ir, savo sprendimo motyvacinėje dalyje detalai neišnagrinėjusi minėtos atitikties klausimo ir ją patvirtinančių įrodymų, vykstant vienpakopei procedūrai, paskiria sankciją, kuri pagal nacionalinę teisę laikoma administracine nuobauda?
13. Ar, atsižvelgiant į SESV 56 straipsnį, Chartijos 41 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies a ir c punktus, jos 47 ir 48 straipsnius ir į juose įtvirtintas teisę į veiksmingą teisminę kontrolę ir teisę į gynybą, šiose nuostatose įtvirtinti reikalavimai yra įvykdyti tuo atveju, kai azartinių lošimų organizatorius gali tik nacionaliniame teisme pirmą kartą kelti klausimą dėl nacionalinės teisės aktų atitikties Sąjungos teisei?
14. Ar SESV 56 straipsnį ir valstybių narių pareigą pagrįsti laisvės teikti paslaugas apribojimą ir jį motyvuoti galima aiškinti taip, kad valstybė narė neįvykdė tokios pareigos, jeigu nei nustatant tokį apribojimą, nei nagrinėjimo metu nebuvo pateiktas apribojimo reikšmingo poveikio, kuriuo paremti viešosios tvarkos tikslai, vertinimas?
15. Ar, atsižvelgiant į teisės aktuose įtvirtintą galimos skirti administracinės nuobaudos dydžio nustatymo sistemą, veiklos, už kurią skiriama nuobauda, pobūdį ir visų pirma į poveikio viešajai tvarkai ir visuomenės saugumui apimtį ir į nuobaudos represinį tikslą, pagal Chartijos 47 ir 48 straipsnius tokia administracinė nuobauda gali būti laikoma esančia „baudžiamojo pobūdžio“? Ar ši aplinkybė turi reikšmės atsakant į vienuoliktą–keturioliktą prejudicinius klausimus?
16. Ar SESV 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jeigu vadovaudamasis atsakymais į ankstesnius klausimus ginčą sprendžiantis nacionalinis teismas pripažintų, kad minėti teisės aktai yra neteisėti ir negali būti taikomi, jis taip pat turėtų pripažinti, kad Sąjungos teisė pažeidžiama, kai sankcija skiriama pagal SESV 56 straipsnio nuostatų neatitinkančią nacionalinę teisę?

**2017 m. sausio 10 d. Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Thomas Hübner/LVM Lebensversicherungs AG**

(Byla C-11/17)

(2017/C 112/26)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Aue, Zweigstelle Stollberg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Thomas Hübner

Atsakovė: LVM Lebensversicherungs AG

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvos 92/96/EEB⁽¹⁾ II priedo A dalį, [siejamą su Direktyvos 90/619/EEB⁽²⁾] 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, reikia aiškinti taip, kad vartotojas per visą gyvybės arba pensijos draudimo įmokų mokėjimo laikotarpį turi teisę nutraukti sutartį, kai nežinodamas, jog turi teisę nutraukti sutartį, nes buvo klaidingai informuotas gyvybės arba pensijos draudimo įmonės, kelerius metus pagal sutartį mokėjo įmokas?